

Abstrakt

Klíčovým argumentem této práce je, že kvůli konkrétním okolnostem Kosovo vystupuje jako protektorát EU. Zaprvé, politický status Kosova hluboko rozděluje členy OSN, včetně hlavních mocností, což způsobuje, že jednostranná rozhodnutí jsou neúčinné. To znamená, že ani jedna ze stran nemůže dosáhnout maximalistické požadavky, a proto jsou zapotřebí další jednání. Zadruhé, zástupci Kosova a Srbska vyjádřili naději, že jejich budoucnost je v EU. Obě strany jsou připraveny urovnat své právní a / nebo politické postavení a vítají řešení podle vzorce: "Kosovo musí být nezávislé od Srbska, i když to bude znamenat, že Kosovo nebude svrchovaným státem; a Srbsko uzná jeho suverenitu, i když to bude znamenat, že Srbsko ztratí pravomoc nad tímto regionem ". Zatřetí, velmoci v čele s USA a Ruskem rozhodli, že konflikt a politický stav Kosova by měla zprostředkovat EU. Toto rozhodnutí, spolu s rozhodnutím Mezinárodního soudního dvora, že problém Kosova by měl řešit přes politické kanály EU, nabízí EU roli morálního zástupce. Nakonec, i když EU chrání Kosovo v mezinárodních záležitostech, vyžaduje také, aby Srbsko uznalo kosovské instituce a místní autonomie.